

KÆRLEIKSDRAMA Í HAVN

Meðan kvinnurnar bardust um hann á stovugólvinum, royndi maðurin sum best at bjarga stovuhurðini.

DANJAL AV RANA

Fyrr í vikuni møtti ein 46 ára gomul kvinna í Føroya rætti, ákærd fyri harðskap og fyri at hava botið húsafriðin hjá fyrrverandi sjeikinum. Sambært ákærutitinum hevði hon tvær ferðir, tveir fylgjandi dagar, møtt upp heima hjá fyrrverandi sjeikinum og sligið, sparka og klóra nýggju damu hansara. Kvinnan noktaði seg seka. Ákærda greiddi frá, at so vítt hon visti, vóru tey bæði enn par, tá hon møtti upp heima hjá manninum fyri at handa honum lyklarnar til eina íbúð, sum hon hevði vaskað fyri hann. So seint sum kvøldið framman undan hevði hon verið heima hjá mannnninum, hon hevði sovið har ta náttina og var farin heim til sín sjálvs um morgunin. Bæði maðurin og hin daman nokta tó fyri, at ákærda var hjá manninum hesa náttina.

Um kvøldið kemur ákærda fram við aftur. Hurðin stóð opin, maðurin var ikki inni, men inni í køkinum stóð ein fyri ákærdu fremmand kvinna. Hetta var nýggja daman hjá manninum. Ákærda og nýggja daman vóru ikki á einum máli um, hvat síðani hendi, tá tær greiddu frá í rættinum.

Ákærda vil vera við, at hin kvinnan kom rennandi úr køkinum og leyp á seg, roytti og sló hana, meðan ákærda einans royndi at verja seg. Hon viðgongur, at kanska hevur hon í síni verjuroynd klóra hina kvinnuna um armarnar. Hin kvinnan sigur, at tá ákærda sá seg í køkinum, fór hon at leika í og spyrja, hví hon var í húsinum. Síðani byrjaði ákærda at sláa og klóra, meðan hin royndi at verja seg, meðan hon rópti eftir manninum, sum var uttan fyri og sló grasplenuna. Ákærda sló, sparkaði og klóraði seg, meðan hon einans royndi at verja seg.

Maðurin kemur rennandi, tá hann hoyrir róp úr húsinum. Tá hevur daman blakað tasku og skógvar hjá ákærdu kvinnuni út, meðan ákærda rópar nøkur ókvæmisorð móti nýggju damuni hjá manninum. Ákærda fær fortalt manninum, at hon enn er góð við hann, áðrenn hon rýmir av staðnum.

Út á kvøldið meldar ákærda tilburðin til løgregluna, men tá hevur hin kvinnan longu gjørt tað sama. Ákærda fær tá greið boð frá løgregluni um at halda seg burtur frá bústaðnum hjá manninum.

Vendi aftur dagin eftir

Men gakk, longu dagin eftir er hon aftur. Hon sigur, at hon ætlaði at tosa við mannin, men væntaði ikki, at hin daman fór at vera til staðar. Innkomin liggur maðurin og svevur á sofuni, men meðan ákærda roynir at vakja hann, kemur hin kvinnan inn og so verður galið.

Tær loypa í krovíð á hvørji aðrari. Ákærda greiðir frá, at hin kvinnan rendi peikifingurin upp í eygað á henni og rópti við harðari rødd, at hon skuldi fara út. So verður hon álopin. Ákærda sigur, at hin daman dró í turriklæð hennara og var um at kvala hana, áðrenn hon megnaði at ríva seg leysa. Hon fekk so ilt um hálsin, at hon fór til løgregluna at melda málið aftan á, men aftur hesa ferð var lítil hjálp at heinta haðani.

Hin kvinnan greiðir frá, at tær fóru at berjast. Ákærda sló seg fleiri ferðir, bæði við flatari hond og knýttum neva, meðan hon royndi sum best at verja seg.

Mátti bjarga stovuhurðini

Maðurin vaknar sum vera man av ganginum.

– Tað bleiv eitt sovorðið rok inni í stovuni, tí tær ruku veruliga í tottarnar á hvørji aðrari og bardagin vardi eina góða løtu, greiddi hann frá

í rættinum.

Kvinnurnar báðar detta móti eini stórar glashurð í stovuni og maðurin verður tá upptikin av at bjarga hurðini. Stór og dýr var hon, og hann helt tað vera stórt spell, um hon skuldi farið í knús. Tað var ikki fyrr enn hann hevði tryggjað hurðina, at hann legði upp í millum kvinnurnar.

Maðurin greiddi frá, at hann megnaði ikki at sissa damurnar, fyrr enn hann hótti við at ringja eftir løgregluni. Tá kom ákærda til sín sjálvs aftur og fór avstað.

Orsøkin er svartsjúka

Ákærin ynskti at kvinnan varð dømd 40, 50 dagar fongsulsrevsing. Hon vísti á, at ákærda møtti óboðin upp og at forholðið millum hana og mannin var liðugt longu eitt ár framman undan hesi hending, sambært manninum. Ákærin vísti á, at bæði maðurin og hin kvinnan greiddu frá, at tað var ákærda, ið var tann aggressivi parturin, og hon helt tað vera skerpandi, at kvinnan fór aftur á bústaðin, hóast løgreglan hevði givið henni boð um at halda seg burtur.

– Tað tykist greitt, at tað var svartsjúka, ið elvdi til hendingina. Hetta hjálpir at fata, hví hon gjørði, sum hon gjørði, men skal als ikk

skiljast sum linnandi umstøður, segði ákærin.

Verjin vildi vera við, at talan í stóran mun var um eina misskiljing. Kvinnan var komin fyri at lata manninum ein lykil og tosa um løn, og tað var hin kvinnan, sum hevði tikið stig til harðskap.

– Talan er um tvær kvinnur, sum báðar vilja hava sama mann, so sjálvandi eru nógvar kenslur upp á spæl, segði verjin.

Hon vísir eisini á, at skaðin á kvinnuna er sera avmarkaður, og tí kann harðskapurin ikki hava verið av harðliga slagnum.

Dómarin valdi at geva kvinnuni ein treytaðan dóm í 30 dagar.

– Hetta er eitt keðiligt mál, sum tað altíð er, tá talan er um kærleiksforhold. Hóast talan er um svartsjúku, so er harðskapur ongantið góðtikið, segð i dómarin. Dómarin metti ikki, at talan var um ein bardaga í revsirættarlíggum forstandi, og tí kundi ákærda ikki verja seg við hesum. Hinvegin vísti dómarin á, at talan var um avmarkaðan skaða og ikki harðligan harðskap og tí fekk kvinnan ein lutfalsliga linan dóm, sum harumframt varð gjørdur treytaður.

Blygnaðarskemd á Setrinum

Inni á vesinum tók maðurin um hálsin á gentuni, kroysti hana inn í hornið og royndi at mussa hana.

DANJAL AV RANA

Ein 36 ára gamal maður varð fyrr í vikuni funnin sekur í harðskapi og blygnaðarskemd. Ein morgunin í heyst gjørði hann seg inn á ein annan næming inni á vesinum á Fróðskaparsetrinum. Hann tók um hálsin á henni, trýsti hana inn í eitt horn og royndi at mussa hana.

Maðurin noktaði seg sekan í ákæruni og greiddi frá, at hann einans ynskti at tosa við gentuna um eina hending eftir eina veitslu í mai mánað í fjør.

Tey bæði ganga í sama flokki á Setrinum, men hava annars lítið samband og kendust ikki framman undan.

Heldur seg vera dopaðan

Ákærði greiddi frá, at hendingin á vesinum skal síggjast í ljósinum av eini veitslu, sum Fróðskaparsetur Føroya skipaði fyri í Dansifrøi í samband við 50 ára dag setursins.

Ákærði greiddi frá, at fólk í flokkinum høvdu ballast á Setrinum, áðrenn leiðin gekk niðan í Dansifrøi. Hann hevði tí eina góða kenning, tá hann kom í veitsluna. Seinni verður hann biðin um at koma út at roykja og sigur tá, at tað skar hann í eygað, at alt sá so kunstigt út, sum um at okkurt varð fyrireikað.

Meðan hann stendur og roykir, kemur onkur til hansara við einum glasi av reyðvíni. Sjálvur heldur hann, at tað var gentan í flokkinum. Hvussu er og ikki, ákærði veit ikki til sín aftur fyrr enn morgunin eftir, og er sannførdur um, at onkur hevur koyrt okkurt í glasið. Tað var hesa hending, sum maðurin vildi tosa við gentuna um hendan heystarmorgunin. Hann helt tað vera best at gera tað, tá hon var einsamøll og tók tí av møguleikanum sum beyðst, tá hon fór inn á vesið. Hann fór aftaná, og biðaði, til hon kom út aftur.

Ákærði greiðir frá, at hann tók um armin á henni, men at gentan tá gjørdist ógvuliga kløkk, skræðir seg leysa og klórar hann. Tað tykist ikki, sum gentan veit, hvat ákærði tosar um, greiddi hann frá. Hann noktaði fyri at hava tikið um hálsin, fyri at hava kroyst hana inn í hornið og fyri at hava roynt at mussa hana.

Tað er tó væl møguligt, at mín atburður hevur virka ógvusligari fyri henni, enn eg hevði ætlað, segði ákærði.

Ræðist øll fremmand mannfolk

Gentan greiddi frá, at tá hon kom út úr vesinum, stóð ákærði fyri henni. Hann

spyr tá um hendingina í veitsluni, samstundis sum hann tekur um hálsin á henni, kroystir hana inn móti horninum á vesinum, lenar kropp sín móti hennara og roynir at mussa hana. Gentan greiddi frá, at hon royndi at berjast í móti, og vendi andlitinum burtur, men at hon merkti luktin av kaffi frá munnum á manninum og skeggstubbar hans-ara móti kjálka sínum.

– Tað var ræðandi, óunniligt og als ikki í lagi, at hann royndi at mussa meg, sigur gentan, sum síðani regluliga hevur gingið til sálarfrøðing. Hon sigur, at tað enn er trupult at tosa um málið.

– Eg ræðist bæði hann og øll onnur fremmand mannfolk, og tað svartnar enn fyri mær, um onkur nemur við hálsin, greiddi hann frá í rættinum.

Gentan greiddi tó í rættinum frá, at hon als ikki var til staðar á umtalaðu veitslu. Hon visti tí ikki, hvat hann tosaði um og tað kann heldur ikki hava verið hon, ið handaði ákærda reyðvínsglasið.

Ein lærari gekk júst framvið, tá gentan kom út úr vesinum og skilti umgangandi, at okkurt varð áfátt. Gentan var týðiliga skelkað, og tó at hon tosaði ósamanhangandi, megnaði hon at greiða frá, hvat var hent. Saman við gentuni meldaði hann málið til løgregluna. Maðurin varð burturvístur

av Setrinum og gentan fekk kreppuhjálp frá Setrinum.

Skar nærum mann á háls

Maðurin er einaferð fyrr dømdur fyri grovan harðskap. Í 2012 varð hann dømdur sjeý mánaðar fongsulsrevsing, har av tveir vóru treytaðir, fyri at hava skorið ein mann nærum á háls við knívi, umframt at hava sligið hann við knýttum nevum og hótt við at drepa hann. Partur av treytaða dóminum var, at maðurin skuldi í viðgerð fyri sína alkoholmisnýtslu og vera undir eftiransing av kriminalforsorgini.

Maðurin greiddi í rættinum frá, at hann drekkur enn, men var ann-ars fegin um sítt samband við kriminalforsorgina, sum hann metti seg fáa nógv burtur úr sjálvur. Ákærin las tó eitt skriv frá kriminalforsorgini, sum metir, at hetta eftirlitið hevur lítla ávirkan og at maðurin fær lítið burtur úr. Kriminalforsorgin metir tí ikki, at maðurin egnar seg til víðari eftirlit undir teirra ábyrgd.

Ákærði metti, at gentan og lærarin, ið var vitni til hendingina, bæði høvdu greitt trúverdiga frá, hvat var hent og at frágreiðing teirra hevur verið hin sama gjøgnum alt málið. Hon vísti á, at tey bæði einki samband høvdu framman

undan hesum og at tí var eingin ivi um at talan var um blygnaðarskemd, tá hann royndi at mussa hana móti hennara vilja. Tað var eingin ivi um, at hon fólði seg skemda.

Hon bað tí um, at ákærði fekk eina fongsulsrevsing á 40 dagar, og metti ikki, at ein treytaður dómur tænti nøkrum endamáli í einum slíkum føri. Maðurin er dømdur fyrr, eins og at ákærin metti ikki, at ákærði enn heilt hevði skilt, hvussu grovt tað, hann hevði gjørt, var.

Verjin bað um, at maðurin skuldi frídømast. Hon helt fast við frágreiðing mansins, um at hann einsans hevði tikið í armin á gentuni, tí hann vildi hava hana at standa til svars fyri tað, sum hent varð í veitsluni várið fyri. Talan var einans um eina konfrontatión, og ongantið var ætlanin at gera seg inn á hennara likam ella hennara blygd.

Dómarin metti, at maðurin var sekur í ákærunum, bæði um harðskap og um blygnaðarskemd. Hann valdi tó ikki at áseta nakra revsing enn, tí hann kundi hugsa sær, at kriminalforsorgin greiddi nærri frá, hví tey ikki mettu, at tað var til gagns fyri mannin, at vera undir teirra eftirliti. Revsingin verður tí ásett nærri seinni.